

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
עד שלא נמחקה המגילה אמרה איני שותה - מגילתה נגזזה, ומנחתה מתפורת על הדשן, ואין מגילתה כשרה להשקות בה סוטה אחרת.														■
נמחקה המגילה ואמרה טמאה אני - המים נשפכין, ומנחתה מתפורת על בית הדשן.														■
נמחקה המגילה ואמרה איני שותה - מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא.														■
אינה מספקת לשתות עד שפניה מוריקות ועיניה בולטות והיא מתמלאת גידין, והם אומרים: הוציאוה, שלא תטמא העזרה.														■
אם יש לה זכות היתה תולה לה, יש זכות תולה שנה אחת, יש זכות תולה ב' שנים, יש זכות תולה ג' שנים.														■
חייב אדם ללמד את בתו תורה, שאם תשתה תדע שהזכות תולה לה.	מכאן אומר בן עזאי:													◇
כל המלמד בתו תורה - לומדה תפלות.	רבי אלעזר:													◇
רוצה אשה בקב ותפלות מט' קבין ופרישות.	רבי יהושע:													◇
חסידי שוטה, ורשע ערום, ואשה פרושה, ומכות פרושין - הרי אלו מבלי עולם.	הוא היה אומר: [רבי יהושע]													◇
כשהייתי למד תורה אצל ר"ע, הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו, ולא אמר לי דבר	רב יהודה אמר שמואל משום רבי מאיר:													◇
כשבאתי אצל ר' ישמעאל, א"ל: בני, מה מלאכתך? אמרתי לו: בלבר אני													○	
בני, הוי זהיר, שמלאכתך מלאכת שמים היא, שמא תחסיר אות אחת או תתיר אות אחת, נמצאת אתה מחריב את כל העולם כולו	אמר לי: [רבי שמעאל]												○	
דבר אחד יש לי שאני מטיל לתוך הדיו וקנקנתום שמו	אמרתי לו: [רבי מאיר]												○	
וכי מטילין קנקנתום לתוך הדיו? התורה אמרה: ומחה, כתב שיוכל למחות.	אמר לי: [רבי שמעאל]													◇
מאי קא"ל ומאי קא מהדר ליה?													?	
הכי קא"ל: לא מבעיא בחסירות ויתירות דבקי אנא, אלא אפילו למיחש לזבוב דדילמא אתי וייתיב אתגיה דדלית ומחיק ליה ומשוי ליה רי"ש, דבר אחד יש לי שאני מטיל לתוך הדיו וקנקנתום שמו.	[רבי מאיר]													!
איני?														?
כשהייתי למד תורה אצל ר' ישמעאל, הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו, ולא אמר לי דבר, כשבאתי אצל ר"ע אסרה עלי	והא תניא, אמר רבי מאיר:													◇
קשיא שמוש אשמוש קשיא אסרה אאסרה														?
בשלמא שמוש אשמוש לא קשיא, מעיקרא אתא לקמיה דר' עקיבא, כיון דלא מצי קם אליביה, אתא לקמיה דר"י וגמר גמרא, הדר אתא לקמיה דר"ע סבר סברא														!
אלא אסרה אאסרה קשיא														?
קשיא.														■
לכל מטילין קנקנתום לתוך הדיו, חוץ מפרשת סוטה בלבד	תניא: רבי יהודה אומר, אומר היה רבי מאיר:													◇
חוץ מפרשת סוטה של מקדש.	רבי יעקב אומר משמו: [רבי מאיר]													◇
מאי בינייהו?														?
למחוק לה מן התורה איכא בינייהו	רבי ירמיה:													!
והני תנאי כי הני תנאי														?
אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת	דתניא: [ת"ק]													◇
מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת.	רבי אחי בר יאשיה:													◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דילמא לא היא, עד כאן לא קאמר ת"ק התם, אלא כיון דאינתיק לשום רחל לא הדרא מינתקא לשום לאה, אבל תורה דסתמא כתיבה, הכי נמי דמחקינן.	רב פפא:										!	◇
דילמא לא היא, עד כאן לא קאמר רבי אחי בר יאשיה התם, אלא במגילה דאיכתוב לשום אלות בעולם, אבל תורה דלהתלמד כתיבה, הכי נמי דלא מחקינן.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
ורבי אחי בר יאשיה לית ליה:											!	
כתב לגרש את אשתו ונמלך, מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך - פסול לגרש בו התם (דברים כד) וכתב לה אמר רחמנא, בעינן כתיבה לשמה. הכא נמי (במדבר ה) ועשה לה מאי עשייה? מחיקה.	[תנן]										!	◇
אינה מספקת לשתות עד שפניה כו'.	אמר:										!	◇
מני?											!	◇
ר"ש היא											!	
מקריב את מנחתה ואח"כ משקה	דאמר: [רבי שמעון]										!	◇
דכמה דלא קרבה מנחתה לא בדקי לה מיא, דכתיב: (במדבר ה) מנחת זכרון מזכרת עון.											!	
יש לה זכות היתה תולה לה	אימא סיפא:										!	◇
אתאן לרבנן, דאי ר"ש											!	
אין זכות תולה במים המרים	האמר: [רבי שמעון]										!	◇
הא מני? ר"ע היא,	רב חסדא:										!	◇
מקריב את מנחתה ואח"כ משקה	דאמר: [רבי עקיבא]										!	◇
ובזכות - סבר לה כרבנן.	[רבי עקיבא]										!	◇
והם אומרים: הוציאה וכו'.											!	◇
מ"ט?											!	◇
דדילמא מתה.											!	◇
למימרא, דמת אסור במחנה לוי											!	◇
טמא מת מותר ליכנס למחנה לוי, ולא טמא מת בלבד אמרו - אלא אפילו מת עצמו, שנאמר: (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו, עמו במחיצתו	והתניא:										!	◇
אמר אביי: שמא תפרוס גדה.	אביי:										!	◇
למימרא, דבעיתותא מרפיא?											!	◇
אין, דכתיב: (אסתר ד) ותתחלחל המלכה מאד											!	◇
שפירסה גדה.	ואמר רב:										!	◇
חרדה מסלקת דמים	והא אנן תנן:										!	◇
פחדא צמית, ביעתותא מרפיא.											!	◇
יש לה זכות היתה וכו'.											!	◇
מני מתני? לא אבא יוסי בן חנן, ולא ר"א בן יצחק איש כפר דרום, ולא רבי ישמעאל											!	◇
אם יש לה זכות תולה לה שלשה חדשים, כדי הכרת העובר, דברי אבא יוסי בן חנן	דתניא [אבא יוסי בן חנן]										!	◇
ט' חדשים, שנאמר: (במדבר ה) ונקתה ונורעה זרע, ולהלן הוא אומר: (תהלים כב) זרע יעבדנו יסופר, זרע הראוי לספר	ר"א בן יצחק איש כפר דרום:										!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
שנים עשר חדש, ואע"פ שאין ראייה לדבר - זכר לדבר, דכתיב: (דניאל ד) להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועויתך במיחן ענין הן תהוי ארכא לשלותיך, וכתיב: (דניאל ד) כלא מטא על נבוכדנצר מלכא, וכתיב: (דניאל ד) לקצת ירחין תרי עשר	רבי ישמעאל:												⚡	◇
לעולם רבי ישמעאל, ואשכח קרא דאמר ותני, דכתיב: (עמוס א) כה אמר ה' על שלשה פשעי אדום.													!	◇
ומאי אע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר?													⚡	◇
דלמא שאני עובדי כוכבים, דלא מפקיד דינא עלייהו.													!	◇
ויש זכות תולה ג' שנים כו'.														■
זכות דמאי?														^
אילימא זכות דתורה													!	◇
הא אינה מצווה ועושה היא?													⚡	◇
אלא זכות דמצוה													!	◇
זכות דמצוה מי מגנא כולי האי?													⚡	
(משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור - תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור, את המצוה בנר, לומר לך: מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה, אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה, ואת התורה באור, לומר לך: מה אור מגין לעולם, אף תורה מגינה לעולם	והתניא, את זו דרש רבי מנחם בר יוסי:												⚡	◇
ואומר: (משלי ו) בהתהלכך תנחה אותך וגו', בהתהלכך תנחה אותך - זה העוה"ו, בשכבך תשמור עליך - זו מיתה, והקיצות היא תשיחך - לעתיד לבא - משל, לאדם שהיה מהלך באישון לילה ואפילה, ומתירא מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים ומחיה רעה ומן הלסטין, ואינו יודע באיזה דרך מהלך, נודמנה לו אבוקה של אור ניצל מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים, ועדיין מתיירא מחיה רעה ומן הלסטין ואינו יודע באיזה דרך מהלך, כיון שעלה עמוד השחר ניצל מחיה רעה ומן הלסטין, ועדיין אינו יודע באיזה דרך מהלך, הגיע לפרשת דרכים ניצל מכולם													⚡	◇
ד"א: עבירה מכבה מצוה, ואין עבירה מכבה תורה, שנאמר: (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה													⚡	
מצוה, בעידנא דעסיק בה - מגנא ומצלא, בעידנא דלא עסיק בה - אגוני מגנא, אצולי לא מצלא תורה, בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה - מגנא ומצלא.	רב יוסף:												⚡	◇
אלא מעתה, דואג ואחיתופל מי לא עסקי בתורה? אמאי לא הגינה עלייהו?	מתקיף לה רבא:												⚡	⚡
תורה, בעידנא דעסיק בה - מגנא ומצלא, בעידנא דלא עסיק בה - אגוני מגנא, אצולי לא מצלא מצוה, בין בעידנא דעסיק בה, בין בעידנא דלא עסיק בה - אגוני מגנא, אצולי לא מצלא.	אלא אמר רבא:												⚡	◇
לעולם זכות תורה, ודקאמרת אינה מצווה ועושה נהי דפקודי לא מפקדא, באגרא דמקרין ומתניין בנייהו ונטרין להו לגברייהו עד דאתו מבי מדרשא, מי לא פלגאן בהדייהו?	רבינא												!	◇
מאי פרשת דרכים?													^	◇
זה ת"ח ויום מיתה.	רב חסדא:												!	◇
זה ת"ח ויראת חטא.	רב נחמן בר יצחק												!	◇
זה ת"ח דסלקא ליה שמעתתא אליבא דהלכתא.	מר זוטרא:												!	◇
ד"א: עבירה מכבה מצוה, ואין עבירה מכבה תורה.													■	◇
דרשיה - רבי מנחם בר יוסי להאי קרא כי סיני, ואילמלא דרשוה דואג ואחיתופל הכי, לא רדפו בתר דוד, דכתיב: (תהלים עא) לאמר אלהים עזבו וגו'.	רב יוסף:												■	◇
מאי דרוש?													^	
(דברים כג) ולא יראה בכ ערות דבר וגו' - והן אינן יודעין, שעבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה.	[רבי מנחם בר יוסי]												!	◇
מאי (שיר השירים ח) בוז יבוזו לו?													^	◇
לא כשמעון אחי עזריה, ולא כר' יוחנן דבי נשיאה, אלא כהלל ושבא	עולא:												!	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלל ושבנא אחי הוו, הלל עסק בתורה, שבנא עבד עיסקא, לסוף א"ל: תא נערוב וליפלוג, יצתה בת קול ואמרה: (שיר השירים ח) אם יתן איש את כל הון ביתו וגו'.	דכי אתא רב דימי אמר:											!
חייב אדם ללמד את וכו'.	בן עזאי:											!
כל המלמד את בתו תורה מלמדה תיפלות.	ר' אליעזר:											!
תיפלות ס"ד?												!
אלא אימא: כאילו למדה תיפלות.												!
מ"ט דר"א? דכתיב: (משלי ח) אני חכמה שכנתי ערמה, כיון שנכנסה חכמה באדם - נכנסה עמו ערמונית.	רבי אבהו:											!
ורבנן, האי אני חכמה מאי עבדי ליה?												!
מיבעי ליה לכדרכי יוסי בר' חנינא	[רבנן]											!
אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמעמיד עצמו ערום עליהן, שנאמר: אני חכמה שכנתי ערמה.	דא"ר יוסי בר' חנינא:											!
אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמשים עצמו כמי שאינו, שנאמר: (איוב כח) והחכמה מאין תמצא.	רבי יוחנן:											!
רוצה אשה וכו'.	רבי יהושע:											!
מאי קאמר?												!
הכי קאמר: רוצה אשה בקב ותיפלות עמו, מתשעת קבין ופרישות.												!
חסיד שוטה כו'.	הוא היה אומר: [רבי יהושע]											!
היכי דמי חסיד שוטה?												!
כגון דקא טבעה איתתא בנהרא, ואמר: לאו אורח ארעא לאיסתכולי בה ואצולה.												!
היכי דמי רשע ערום?												!
זה המטעים דבריו לדיין קודם שיבוא בעל דין	רבי יוחנן:											!
זה הנותן דינר לעני להשלים לו מאתים זוז	רבי אבהו:											!
מי שיש לו מאתים זוז - לא יטול לקט שכחה ופאה ומעשר עני, היה לו מאתים חסר דינר - אפילו אלף נותנין לו כאחת הרי זה יטול.	דתנן:											!
זה המשיא עצה למכור בנכסים מועטין	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											!
יתומים שקדמו ומכרו בנכסים מועטין, מה שמכרו מכרו.	דאמר רבי אסי א"ר יוחנן:											!
זה המשיא עצה למכור בנכסים כרבן שמעון בן גמליאל	אביי:											!
נכסי לך ואחריוך לפלוני, וירד הראשון ומכר ואכל - השני מוציא מיד הלקוחות, דברי רבי	דתניא: [רבי]											!
אין לשני אלא מה ששייר ראשון.	רבן שמעון בן גמליאל:											!
זה המכריע אחרים באורחותיו.	רב יוסף בר חמא אמר רב ששת:											!
זה המיקל לעצמו ומחמיר לאחרים.	רבי זריקא אמר רב הונא:											!
זה שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים.	עולא:											!
קרא ושנה ולא שימש ת"ח - ר' אלעזר אומר: הרי זה עם הארץ	אתמר: [רבי אלעזר]											!
הרי זה בור	רבי שמואל בר נחמני:											!
ה"ז כותי	רבי ינאי:											!
הרי זה מגוש.	רב אחא בר יעקב:											!
מסתברא כרב אחא בר יעקב, דאמרי אינשי: רטין מגושא ולא ידע מאי אמר, תני תנא ולא ידע מאי אמר.	רב נחמן בר יצחק:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איזהו ע"ה? כל שאינו קורא ק"ש שחרית וערבית בברכותיה, דברי ר' מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											בב.
כל שאינו מניח תפילין	חכמים:											בב.
כל שאין לו ציצית בבגדו	בן עזאי:											בב.
כל שיש לו בנים ואינו מגדלן ללמוד תורה	רבי יונתן בן יוסף:											בב.
אפילו קורא ושונה ולא שימש ת"ח - זהו ע"ה, קרא ולא שנה - הרי זה בור, לא קרא ולא שנה - עליו הכתוב אומר: (ירמיה לא) זרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם זרע בהמה.	אחרים:											בב.
(משלי כד) ירא את ה' בני ומלך ועם שונים אל תתערב - אמר רבי יצחק: אלו ששונים הלכות.	[רבי יצחק]											בב.
פשיטא												בב.
מהו דתימא שונין בחטא, וכדרב הונא												בב.
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו	דאמר רב הונא:											בב.
קמ"ל.												בב.
התנאים מבלי עולם.	תנא:											בב.
מבלי עולם ס"ד?												בב.
שמורין הלכה מתוך משנתן.	רבינא:											בב.
וכי מבלי עולם הן? והלא מיישבי עולם הן, שנאמר: (חבקוק ג) הליכות עולם לן אלא, שמורין הלכה מתוך משנתן.	תניא נמי הכי, א"ר יהושע:											בב.
אשה פרושה וכו'.												בב.
בתולה צליינית, ואלמנה שובבית, וקטן שלא כלו לו חדשיו - הרי אלו מבלי עולם.	ת"ר:											בב.
איני?												בב.
למדנו יראת חטא מבתולה, וקיבול שכר מאלמנה	והאמר רבי יוחנן:											בב.
יראת חטא מבתולה												בב.
דר' יוחנן שמעה לה היא בתולה דנפלה אאפה, וקאמרה: רבש"ע, בראת גן עדן ובראת גיהנם, בראת צדיקים ובראת רשעים, יהי רצון מלפניך שלא יכשלו בי בני אדם												בב.
קיבול שכר מאלמנה												בב.
דהיא אלמנה דהואי בי כנישתא בשיבבותה, כל יומא הות אתיא ומצלה בי מדרשיה דר' יוחנן, אמר לה: בתי, לא בית הכנסת בשיבבותך? אמרה ליה: רבי, ולא שכר פסיעות יש לי?												בב.
כי קאמר - כגון יוחני בת רטיבי.												בב.
מאי קטן שלא כלו לו חדשיו?												בב.
זה ת"ח המבעט ברבותיו.	הכא תרגימו:											בב.
זה תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה,	רבי אבא:											בב.
מאי דכתיב: (משלי ז) כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה? כי רבים חללים הפילה - זה ת"ח שלא הגיע להוראה ומורה, ועצומים כל הרוגיה - זה ת"ח שהגיע להוראה ואינו מורה.	דא"ר אבהו אמר רב הונא אמר רב:											בב.
ועד כמה?												בב.
עד ארבעין שנין.												בב.
איני? והא רבה אורי?												בב.
בשוין.												בב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ומכות פרושין וכו'.														כב: <
שבעה פרושין הן: פרוש שיכמי, פרוש נקפי, פרוש קיזאי, פרוש מדוכיא, פרוש מה חובתי ואעשנה, פרוש מאהבה, פרוש מיראה.	ת"ר:													כב: <
פרוש שיכמי - זה העושה מעשה שכם.														כב:
פרוש נקפי - זה המנקיף את רגליו.														כב:
פרוש קיזאי - א"ר נחמן בר יצחק: זה המקיז דם לכתלים.	[רב נחמן בר יצחק]													כב:
פרוש מדוכיא - אמר רבה בר שילא: דמשפע כי מדוכיא.	[רבה בר שילא]													כב:
פרוש מה חובתי ואעשנה														כב:
הא מעליותא היא														כב:
אלא, דאמר מה חובתי תו ואעשנה.														כב:
פרוש מאהבה, פרוש מיראה														כב:
לא תיתני פרוש מאהבה פרוש מיראה	אבבי ורבא לתנא:													כב:
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפ"ל שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.	דאמר רב יהודה אמר רב:													כב:
דמטמא מטמרא, ודמגליא מגליא, בי דינא רבה ליתפרע מהני דחפו גונדי.	רב נחמן בר יצחק:													כב:
אמר לה ינאי מלכא דבביתיה: אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין, אלא מן הצבועין שדומין לפרושין, שמעשיהן כמעשה זמרי ומבקשין שכר כפנחס.														כב:
אין זכות תולה במים המרים, ואם אתה אומר הזכות תולה במים המאררין, מדהה אתה את המים בפני כל הנשים השותות, ומוציא אתה שם רע על הטהורות ששתו, שאומרים טמאות הן אלא שתלתה להן זכות.	רבי שמעון:													כב: מ
הזכות תולה במים המאררין, ואינה יולדת ואינה משבחת, אלא מתנוונה והולכת, לסוף היא מתה באותה מיתה.	רבי:													כב:
נטמאת מנחתה עד שלא קדשה בכלי - הרי היא ככל המנחות ותשרף.														כב:
ואלו שמנחותיהן נשרפות: האומרת טמאה אני לך, ושבאו לה עדים שהיא טמאה, והאומרת איני שותה, ושבעלה אינו רוצה להשקותה, ושבעלה בא עליה בדרך.														כב:
וכל הנשואות לכהנים - מנחותיהן נשרפות														כג:
בת ישראל שנשאת לכהן - מנחתה נשרפת, וכהנת שנשאת לישראל - מנחתה נאכלת.														כג:
מה בין כהן לכהנת?														כג:
מנחת כהנת נאכלת, ומנחת כהן אינה נאכלת														כג:
כהנת מתהללת, וכהן אין מתהלל														כג:
כהנת מטמאה למתים, ואין כהן מטמא למתים														כג:
כהן אוכל בקדשי קדשים, ואין כהנת אוכלת בקדשי קדשים.														כג:
מה בין איש לאשה?														כג:
האיש פורע ופורם, ואין האשה פורעת ופורמת														כג:
האיש מדיר את בנו בניור, ואין האשה מדרת בנה בניור														כג:
האיש מגלה על נזירות אביו, ואין האשה מגלחת על נזירות אביו														כג:
האיש מקדש את בתו, ואין האשה מקדשת את בתה														כג:
האיש מוכר את בתו, ואין האשה מוכרת את בתה														כג:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:



סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האיש נסקל ערום, ואין האשה נסקלת ערומה											■	◇
האיש נתלה, ואין האשה נתלית											■	◇
האיש נמכר בגניבתו, ואין האשה נמכרת בגניבתה.											■	◇
כל הנשואות לכהונה - מנחותיהן נשרפות כיצד? כהנת, לוייה וישראלית שנשאת לכהן - אין מנחתה נאכלת מפני שיש לו חלק בה, ואינה עולה כליל מפני שיש לה חלק בה, אלא הקומץ קרב בעצמו והשירים קריבין בעצמן.	ת"ר:										■	◇
איקרי כאן: כל שהוא ממנו לאישים - הרי הוא בבל תקטירן											?	
דמסיק להו לשום עצים, כר"א	יהודה בריה דר"ש בן פזי:										!	◇
לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעליהו לשום עצים.	דתניא, ר"א:										!	◇
הניחא לר"א, דאית ליה האי סברא, אלא לרבנן דלית להו האי סברא, מא"ל?											?	◇
דעבדי להו כר"א בר"ש											!	
הקומץ קרב בעצמו, והשירים מתפורים על בית הדשן.	דתניא, רבי אלעזר בר"ש:										!	◇
ואפי' רבנן לא פליגי עליה דר' אלעזר בר' שמעון - אלא במנחת חוטא של כהנים דבת הקרבה היא, אבל בהא אפי' רבנן מודו.											!	◇
בת ישראל הנשואה וכו'.											■	<
מ"ט?											^	
דאמר קרא: (ויקרא ו) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, כהן ולא כהנת.											!	◇
כהנת מתחללת, כהן אין מתחלל.											■	◇
מנלן?											^	
דאמר קרא: (ויקרא כא) ולא יחלל זרעו בעמיו, זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל.											!	◇
כהנת מטמאה כו'.											■	◇
מ"ט?											^	
אמר קרא: (ויקרא כא) אמור אל הכהנים בני אהרן, בני אהרן - ולא בנות אהרן.											!	◇
כהן אוכל בקדשי קדשים.											■	<
דכתיב: (ויקרא ו) כל זכר בכני אהרן יאכלנה.											■	
ומה בין איש כו'.											■	<
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר: (ויקרא יג) והצרוע אשר בו - הרי כאן שנים, א"כ מה ת"ל איש? לענין שלמטה, איש פורע וכו'.	ת"ר:										■	◇
האיש מדיר את בנו בנוזר, ואין האשה מדרת בנה בנוזר.											■	<
הלכה היא בנוזר.	רבי יוחנן:										■	◇
האיש מגלה על נזירות אביו, ואין האשה מגלחת על נזירות אביה.											■	<
הלכה היא בנוזר.	רבי יוחנן:										■	◇
האיש מקדש את בתו, ואין האשה מקדשת את בתה.											■	<
דכתיב: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה.											■	◇
האיש מוכר את בתו, ואין האשה מוכרת את בתה.											■	<
דכתיב: (שמות כא) כי ימכור איש את בתו.											■	◇

central point for summary and review- וחזרה לסיכום ותורה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של story- מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ♪ question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■
מקרא- key:	



Talmud Navigator

סוטה-היה נוטל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
האיש נסקל ערום כו'.											■	◇
מ"ט?											^	
(ויקרא כד) ורגמו אותו, מאי אותו? אילימא אותו - ולא אותה, והכתיב: (דברים יז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אלא אותו בלא כסותו, ולא אותה בלא כסותה.											!	◇
האיש נתלה ואין כו'.											■	◇
מ"ט?											^	
אמר קרא: (דברים כא) ותלית אותו על עץ, אותו - ולא אותה.											!	◇
האיש נמכר בגניבתו, ואין האשה נמכרת בגניבתה.											■	◇
מ"ט?											^	
אמר קרא: (שמות כב) ונמכר בגניבתו, בגניבתו - ולא בגניבתה.											!	◇
הדרן עלך היה נוטל												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוטה-ארוסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	כנ
מימרא														
ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה, שנאמר: (במדבר ה) אשר תשטה אשה תחת אישה, פרט לארוסה ושומרת יבם.														כנ
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממורת ונתינה לישראל, ובת ישראל לממזר ולנתין - לא שותות ולא נוטלות כתובה.														כנ
ואלו לא שותות ולא נוטלות כתובה: האומרת טמאה אני, ושבאו לה עדים שהיא טמאה, והאומרת אני שותה.														כד
אמר בעלה, איני משקה, ושבעלה בא עליה בדרך - נוטלות כתובה ולא שותות.														כד
מתו בעליהן עד שלא שחו - בש"א: נוטלות כתובה ולא שותות	[בית שמאי]													כד
או שותות או לא נוטלות כתובתן.	בית הלל:													כד
מעוברת חבירו ומניקת חבירו - לא שותות ולא נוטלות כתובה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]													כד
יכול הוא להפרישה ולהחזירה לאחר זמן.	חכמים:													כד
איילונית, וזקינה, ושאינה ראויה לילד - לא נוטלות כתובה ולא שותות	[ת"ק]													כד
יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות ולרבות הימנה.	רבי אלעזר:													כד
ושאר כל הנשים - או שותות או לא נוטלות כתובה.														כד
אשת כהן שותה ומותרת לבעלה.														כד
אשת סריס שותה.														כד
ע"י כל עריות מקנין, חוץ מן הקטן וממי שאינו איש.														כד
ואלו שב"ד מקנין להן: מי שנתהרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין לא להשקותה אמרו, אלא לפוסלה מכתובתה	[ת"ק]													כד
אף להשקותה, לכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה.	רבי יוסי:													כד
מישתא הוא דלא שתייא, הא קנוי מקני לה														כד
מה"מ?														כד
(במדבר ה) דבר אל בני ישראל ואמרת - לרבות ארוסה ושומרת יבם לקינוי	דת"ר:													כד
ומתני' מני?														כד
רבי יונתן היא														כד
תחת אישך - פרט לארוסה, יכול שאני מוציא אף שומרת יבם? ת"ל: איש איש, דברי רבי יאשיה	דתניא: [רבי יאשיה]													כד
תחת אישך - פרט לשומרת יבם, אוציא שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה? תלמוד לומר: אשר תשטה אשה תחת אישה - פרט לארוסה.	רבי יונתן:													כד
מר אלימא ליה ארוסה, דקידושי דידיה וסוקלין על ידו	[רבי יונתן]													כד
ומר אלימא ליה שומרת יבם, דלא מיחסרא מסירה לחופה.	[רבי יאשיה]													כד
ורבי יונתן, האי איש איש מאי עביד ליה?														כד
מיבעי ליה: לרבות אשת חרש, ואשת שוטה, ואשת שעמום.	[רבי יונתן]													כד
ורבי יאשיה, האי תחת אישה מאי עביד ליה?														כד
מיבעי ליה: להקיש איש לאשה ואשה לאיש.	[רבי יאשיה]													כד
אלא טעמא דכתיבי הני קראי, הא לאו הכי, הוה אמינא ארוסה שתיא														כד
(במדבר ה) מבצעדי אישך - משקדמה שכיבת בעל לבועל, ולא שקדמה שכיבת בועל לבעל	והא כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא, אתא ואיתי מתניתא בדידה:													כד

<p>מזמרה-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>	<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת story-מעשה</p>
<p>מזמרה-key</p>	

Talmud Navigator

סוטה-ארוסה	מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כד
משכחת לה, כגון שבא עליה ארוס בבית אביה.		רמי בר חמא:												כד
דכוותה גבי שומרת יבם, כגון שבא עליה יבם בבית חמיה, הא שומרת יבם קרית לה? אשתו מעלייתא היא														כד
קנה לכל		דהאמר רב:												כד
כשמואל														כד
לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה.		דאמר: [שמואל]												כד
אי הכי, לימא, רב דאמר כרבי יאשיה, ושמואל דאמר כרבי יונתן														כד
אנא דאמרי אפילו לרבי יונתן, מדאיצטריך קרא למעוטה, מכלל דאשתו מעלייתא היא.		אמר לך רב:												כד
אנא דאמרי אפילו לרבי יאשיה, מדאיצטריך קרא לרבויהי, מכלל דלאו אשתו היא כלל.		ושמואל אמר:												כה
עוברת על דת, צריכה התראה להפסידה כתובתה או אינה צריכה? מי אמרינן, כיון דעוברת על דת היא לא בעיא התראה, או דלמא תיבעי התראה, דאי הדרה בה תיהדר בה?		איבעיא להו:												כה
ארוסה ושומרת יבם לא שוות ולא נוטלות כתובה		ת"ש:												כה
מישתא הוא דלא שתיא, הא קנויי מקני לה, למאי? לאו להפסידה כתובתה.														כה
לא, לאוסרה עליו.		אביי:												כה
להשקותה כשהיא נשואה		רב פפא:												כה
אין מקנין לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין לארוסה להשקותה כשהיא נשואה.		כדתניא:												כה
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל למזמר ולנתין - לא שוות ולא נוטלות כתובה		רבא, ת"ש:												כה
מישתא הוא דלא שתיא, הא קנויי מקני להו, ולמאי? אי לאוסרן עליו, הא אסירן וקיימן אלא לאו להפסידן כתובתן.														כה
לא, לאוסרה אבעל כבעל		רב יהודה מדיסקרתא:												כה
כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבעול.		דתנן:												כה
ואלו שבית דין מקנין להו: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין, ולא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה		רבי חנינא מסורא: ת"ש:												כה
ש"מ בעי התראה, ש"מ.														כה
וכולהו מאי טעמא לא אמרי מהא?														כה
דלמא שאני התם, דלית לה אימתא דבעל כלל.														כה
עוברת על דת ורצה בעל לקיימה, מקיימה או אינו מקיימה? מי אמרינן בקפידא דבעל תלא רחמנא, והא לא קפיד, או דלמא כיון דקפיד - קפיד?		איבעיא להו:												כה
ואלו שבית דין מקנין להו: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין		ת"ש:												כה
ואי אמרת רצה בעל לקיימה מקיימה, עבדי ב"ד מידי דדלמא לא ניחא ליה לבעל?														כה
סתמא דמילתא כיון דעוברת על דת היא, מינח ניחא ליה.														כה
בעל שמחל על קינויו, קינויו מחול או אינו מחול? מי אמרינן בקינוי דבעל תלא רחמנא, ובעל הא מחיל ליה לקינויו, או דלמא כיון דקני ליה מעיקרא - לא מצוי מחיל ליה?		איבעיא להו:												כה
ואלו שב"ד מקנין להו: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין		ת"ש:												כה
ואי אמרת בעל שמחל על קינויו קינויו מחול, עבדינן מידי דאתי בעל מחיל ליה?														כה
סתמא דמלתא אדם מסכים על דעת ב"ד.														כה

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	



סוטה-ארוסה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומוסרין לו שני ת"ח, שמא יבא עליה בדרך	ת"ש:											כה.
ואי אמרת בעל שמחל על קינויו קינויו מחול, לחליה לקינויה ולבעול												כה.
מ"ש תלמידי חכמים? דגמירי, דאי בעי למיבעל, אמרי ליה: אחליה לקינויך ובעלה.												כה.
שלשה דברים סח לי זעירא מאנשי ירושלים: בעל שמחל על קינויו - קינויו מחול, וזקן ממרא שרצו בית דין למחול לו - מוחלין לו, ובן סורר ומורה שרצו אביו ואמו למחול לו - מוחלין לו וכשבאתי אצל חברי שבדרום, על שנים הודו לי ועל זקן ממרא לא הודו לי, שלא ירבו מחלוקת בישראל	ת"ש: דאמר ר' יאשיה											כה.
ש"מ בעל שמחל על קינויו - קינויו מחול, ש"מ.												כה.
פליגי בה רב אחא ורבינא												כה.
קודם סתירה מחול, לאחר סתירה אינו מחול	חד: [רב אחא/רבינא]											כה.
לאחר סתירה נמי מחול.	וחד: [רב אחא/רבינא]											כה.
ומסתברא כמאן דאמר אינו מחול.												כה.
ממאי?												כה.
מדקא מהדרי רבנן לרבי יוסי												כה.
בעלה נאמן עליה, מקל וחומר: ומה נדה שהיא בכרת - בעלה נאמן עליה, סוטה שהיא בלאו - לא כל שכן	דתניא, רבי יוסי:											כה.
לא, אם אמרת בנדה שכן יש לה היתר תאמר בסוטה שאין לה היתר?	אמרו לו: [רבנן]											כה.
ואי אמרת לאחר סתירה מחול לה, משכחת לה דיש לה היתר, דאי בעי מחיל ליה לקינויה ובעיל												כה.
אלא ש"מ: לאחר סתירה אינו מחול, שמע מינה.												כה.
מתו בעליהן עד שלא שתו - ב"ש כו'.												כה.
במאי קמפלגי?												כה.
שטר העומד לגבות כגבוי דמי	בית שמאי סברי:											כה.
שטר העומד לגבות לאו כגבוי דמי.	בית הלל סברי:											כה:
מעוברת חבירו כו'.												כה:
מחלוקת - בעקרה וזקינה, אבל איילונית - דברי הכל לא שותה ולא נוטלת כתובתה, שנאמר: (במדבר ה) ונקתה ונזרעה זרע, מי שזרכה להזריע, יצאה זו שאין דרכה להזריע.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											כה:
המקנא לארוסתו ולשומרת יבם שלו, אם עד שלא כנסה נסתרה - לא שותה ולא נוטלת כתובתה	מיתבי:											כה:
מעוברת חבירו ומינקת חבירו - לא שותות ולא נוטלות כתובה, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]											כו.
לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו, ואם נשא - יוציא ולא יחזיר עולמית	שהיה רבי מאיר אומר:											כו.
יוציא, וכשיגיע זמנו לכנוס - יכנוס	חכמים:											כו.
והרובא שנשא עקרה וזקינה, ואין לו אשה ובנים מעיקרא - לא שותה ולא נוטלת כתובה	[רבנן]											כו.
יכול הוא לישא אחרת ולפרות ולרבות הימנה	רבי אלעזר:											כו.
אבל המקנא לארוסתו ולשומרת יבם שלו ומשכנסה נסתרה - או שותה או לא נוטלת כתובה												כו.
מעוברת ומינקת עצמו - או שותה או לא נוטלת כתובתה												כו.
הרובא שנשא עקרה וזקינה ויש לו אשה ובנים - או שותה או לא נוטלת כתובה												כו.
אשת ממזר לממזר, ואשת נתין לנתין, ואשת גר, ועבד משוחרר, ואיילונית - או שותה או לא נוטלת כתובה												כו.
קתני מיהא איילונית, תיובתיה דרב נחמן												כו.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ♪ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:



סוטה-ארוסה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תנאי היא, ואנא דאמרי כי האי תנא	אמר לך רב נחמן:											◊	כ.
איילונית לא שותה ולא נוטלת כתובה, שנאמר: (במדבר ה) ונקתה ונזרעה זרע, מי שדרכה להזריע, יצאתה זו שאין דרכה להזריע.	דתניא, ר' שמעון בן אלעזר:											◊	כ.
ורבנן, האי ונקתה ונזרעה זרע מאי עבדי ליה?												⚡	כ.
מיבעי להו לכדתניא:	[רבנן]											◊	כ.
ונקתה ונזרעה זרע - שאם היתה עקרה נפקדת, דברי ר' עקיבא	[תניא][רבי עקיבא]											◊	כ.
אם כן, יסתרו כל העקריות ויפקדו, וזו הואיל ולא נסתרה הפסידה אם כן, מה תלמוד לומר ונקתה ונזרעה זרע? שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח, נקבות - יולדת זכרים, קצרים - יולדת ארוכים, שחורים - יולדת לבנים.	אמר לו רבי ישמעאל:											◊	כ.
אשת ממזר לממזר.												■	כ.
פשיטא												⚡	כ.
מהו דתימא אפושי פסולין לא ליפוש, קא משמע לן.												◊	כ.
אשת גר ועבד משוחרר												■	כ.
פשיטא												⚡	כ.
מהו דתימא (במדבר ה) דבר אל בני ישראל - ולא גרים, קמ"ל.												◊	כ.
ואימא הכי נמי												⚡	כ.
ואמרת - רבויא הוא.												!	כ.
אשת כהן שותה כו'.												■	כ.
פשיטא												⚡	כ.
מהו דתימא (במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, וזו הואיל ונתפשה אסורה - אימא לא תשתה, קא משמע לן.												◊	כ.
ומותרת לבעלה.												■	כ.
פשיטא												⚡	כ.
במתנוונה.	רב הונא:											!	כ.
מתנוונה, הא בדקוה מיא												⚡	כ.
במתנוונה דרך אברים, מהו דתימא הא זנויי זנאי, והא דלא בדקוה מיא כי אורחיה - משום דבאונס זנאי, ולגבי כהן אסירא, קא משמע לן.												◊	כ.
אשת סריס שותה.												■	כ.
פשיטא												⚡	כ.
מהו דתימא מבלעדי אישך אמר רחמנא, והאי לאו בר הכי הוא, קא משמע לן.												◊	כ.
על ידי כל עריות מקנין.												■	כ.
פשיטא												⚡	כ.
מהו דתימא (במדבר ה) נטמאה נטמאה שני פעמים - אחד לבעל ואחד לבעול, היכא דקא מיתסרא בהא זנות, אבל הא הואיל ואסורה וקיימא - אימא לא, קא משמע לן.												◊	כ.
חוץ מן הקטן וכו'.												■	כ.
איש אמר רחמנא - ולא קטן.												■	כ.
ושאינו איש												■	כ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סוטה-ארוסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למעוטי מאי?											^	כו	
אילימא למעוטי שחוף											!	◇	כו
שחוף מקנין על ידו ופוסל בתרומה	והאמר שמואל:										■	◇	כו
מקנין על ידו											■	<	כו
פשיטא											ז		כו
מהו דתימא (במדבר ה) ושכב איש אותה שכבת זרע אמר רחמנא והא לאו בר הכי הוא, קמ"ל											!		כו
ופוסל בתרומה											■	<	כו
פשיטא											ז		כו
מהו דתימא (ויקרא כא) לא יחלל זרעו אמר רחמנא, דאית ליה זרע ליחלל, דלית ליה זרע לא ליחלל, קמ"ל											!		כו
ואלא למעוטי עובד כוכבים											!	◇	כו
עובד כוכבים מקנין על ידו ופוסל בתרומה	והאמר רב המנונא:										■	◇	כו
מקנין על ידו											■	<	כו
פשיטא											ז		כו
מהו דתימא נטמאה נטמאה שתי פעמים - אחד לבעל ואחד לבעול, היכא דקמיטרא בהא זנות, אבל הא הואיל ואסורה וקיימא - אימא לא, קמשמע לן											!		כו
ופוסל בתרומה											■	<	כו
פשיטא											ז		כו
מהו דתימא (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר אמר רחמנא - דבר הויה אין, דלאו בר הויה לא, קמשמע לן דפסיל מדרבי יוחנן											!		כו
מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה, מי שיש לו אלמנות וגירושין בה, יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין בה	דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:										■	!	כו
ואלא למעוטי מאי?											ז	◇	כו
למעוטי בהמה, דאין זנות בהמה.	רב פפא:										!	◇	כו
מנא הא מילתא דאמור רבנן אין זנות בבהמה? דתיב: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב וגו' אתנן כלב ומחיר זונה - מותרין, שנאמר: גם שניהם, שנים ולא ארבעה.	רבא מפרוקיא לרב אשי: ותניא:										■	◇	כו
[שחוף מקנין על ידו ופוסל בתרומה]	[והאמר שמואל:]										■	<	כו
ואלא שכבת זרע ל"ל?											ז	◇	כו
מיבעי ליה לכדתניא:											!		כו
ש"ז - פרט לדבר אחר.	[תניא]										■	!	כו
מאי דבר אחר?											^		כו
פרט לשקינא לה שלא כדרכה.	רב ששת:										!	◇	כו
שלא כדרכה, (ויקרא יח) משכבי אשה כתיב	אמר ליה רבא:										ז		כו
פרט לשקינא לה דרך אברים.	אלא אמר רבא:										!	◇	כו
פריצותא בעלמא היא, ופריצותא מי אסר רחמנא?	א"ל אביי:										ז		כו
פרט לשקינא לה בנשיקה.	אלא אמר אביי:										!	◇	כו

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

Talmud Navigator

סוטה-ארוסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
הניחא למ"ד: העראה זו הכנסת עטרה, אבל נשיקה ולא כלום היא, היינו דאתי קרא למעוטי נשיקה, אלא למאן דאמר: (דאמר) העראה זו נשיקה, מאי איכא למימר?											⊖	כז:
לעולם לשקינא לה דרך אברים, ומהו דתימא בקפידא דבעל תליא רחמנא, ובעל הא קא קפיד, קמשמע לן.											!	כז:
ישא אדם דומה ואל ישא בת דומה, שזו באה מטיפה כשרה, וזו באה מטיפה פסולה	שמואל:										⊖	כז:
ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה, שזו עומדת בחזקת כשרות, וזו אינה עומדת בחזקת כשרות.	רבי יוחנן:										⊖	כז:
נושא אדם דומה	מיתבי:										⊖	כז:
ותסברא נושא לכתחלה? אלא אם נשא, תני נמי בת דומה.	רבא:										!	כז:
והלכתא: ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה											⊖	כז:
אשה מזנה - בניה כשרין, רוב בעילות אחר הבעל.	דתני רב תחליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו:										⊖	כז:
היתה פרוצה ביותר, מהו?	בעי רב עמרם:										⊖	כז:
אליבא דמ"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך לווסתה, לא תיבעי לך, דלא ידעי בה ולא מנטר לה, כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך לטבילתה, מאי? כיון דידע בה נטורי מנטר לה, או דלמא כיון דפרוצה ביותר לא?											⊖	כז:
תיקו.											⊖	כז:
ואלו שב"ד כו'											⊖	כז:
איש - מה ת"ל איש איש? לרבות אשת חרש, ואשת שוטה, ואשת שעמום, ושהלך בעלה למדינת הים, ושהיה חבוש בבית האסורין - שב"ד מקנין להן לפוסלן מכתובתן, יכול אף להשקותן? ת"ל: (במדבר ה) והביא האיש את אשתו	ת"ר: [ת"ק]										⊖	כז:
אף להשקותה, ולכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה.	רבי יוסי:										⊖	כז:
במאי קא מיפלגי?											⊖	כז:
בעינן וקינא והביא	רבנן סברי:										!	כז:
לא בעינן וקינא והביא.	רבי יוסי סבר:										!	כז:
(במדבר ה) אשר תשטה אשה תחת אישה - להקיש איש לאשה ואשה לאיש.	ת"ר:										⊖	כז:
למאי הלכתא?											⊖	כז:
כשם שאם הוא סומא לא היה משקה, דכתיב: (במדבר ה) ונעלם מעיני אישה, כך היא אם היתה סומא לא היתה שותה.	רב ששת:										!	כז:
כשם שחגיגת וגידמת לא היתה שותה, דכתיב: (במדבר ה) והעמיד הכהן את האשה לפני ה' ונתן על כפיה, כך הוא אם היה חוגר או גידם לא היה משקה.	רב אשי:										!	כז:
כשם שאילמת לא היתה שותה, דכתיב: (במדבר ה) ואמרה האשה אמן אמן, כך הוא אם היה אילם לא היה משקה.	מר בר רב אשי:										!	כז:
הדרן עלך ארוסה.											⊖	כז: